

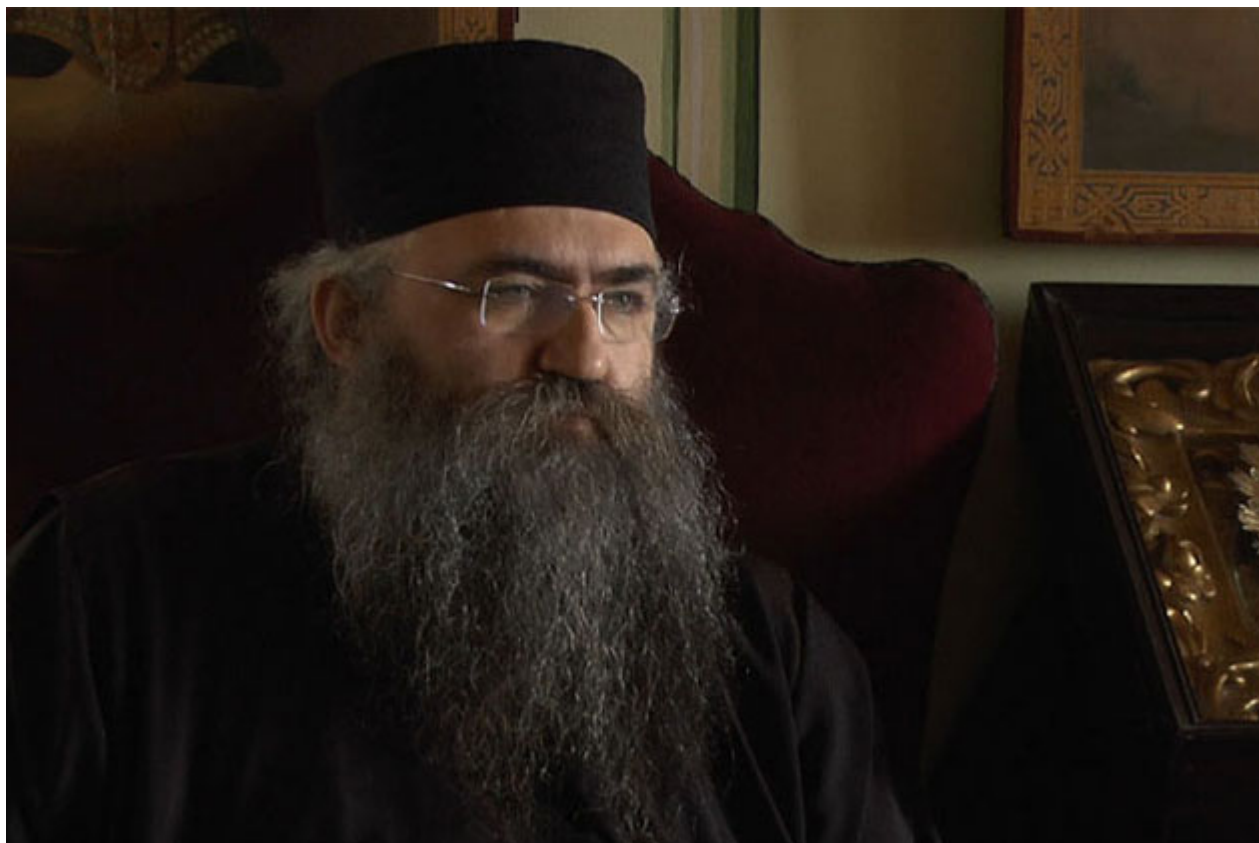
Ιερά Μονή Εσφιγμένου - Θεοφάνεια 2016: «'Επί τῆς γῆς ὤφθη καί τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη...» (Γέροντας Βαρθολομαῖος, Καθηγούμενος Ιεράς Μονῆς Εσφιγμένου)

[/ Πεμπτούσια](#)

Αυτός πού φανερώθηκε στην γη και συνανεστράφη μεταξύ μας είναι ο ίδιος ο Θεός μας. Έλαβε δούλου μορφή για να εξυψώσει το πλάσμα Του, την εικόνα Του, η οποία είχε πέσει στην άβυσσο της αμαρτίας!

Η έξοδος από τον Παράδεισο σήμανε την επαναφορά του «χωμάτινου» ανθρώπου εκεί από όπου προήλθε, την γη! Ο καλός Θεός θέλησε να τον πλάσει από την αρχή, να τον αναπλάσει, αυτήν την φορά όμως μέσω της τιμωρίας του πόνου και του θανάτου, που είναι συνέπεια της αμαρτίας, ώστε νέος πλέον, αναγεννημένος, να επιστρέψει πάλι κοντά Του, εκεί για όπου πλάστηκε.

Ωστόσο, από αγάπη για το δημιούργημά Του δεν άφησε τον άνθρωπο μόνο του· η παρουσία του Θεού στην ζωή του ήταν πάντοτε εμφανής, χωρίς όμως να εμποδίζεται η ελεύθερη βούληση για την σωτηρία του.

Έφθασε όμως και η στιγμή της παρουσίας του Θεού στην γη με την ενανθρώπιση του Υιού και Λόγου· ήταν η κατάλληλη στιγμή!

Η ανθρωπότητα είχε φθάσει σέ τέλμα, η αμαρτία είχε κυριεύσει τα πάντα· δεν φαινόταν ίχνος σωτηρίας· αδιέξοδο!

Αυτή η στιγμή ήταν η κατάλληλη για να φανερωθεί/αποδειχθεί ότι η σωτηρία των ανθρώπων δεν ήταν αποτέλεσμα των έργων τους, αλλά της αγάπης του Θεού γι' αυτούς.

Εκείνη την χρονική στιγμή ο κορυφαίος των προφητών, ο Πρόδρομος Ιωάννης, φώναζε: Μετανοείτε, έφτασε η βασιλεία των ουρανών! Πώς θα μπορούσαν άραγε οι άνθρωποι να κατανοήσουν την Βασιλεία των Ουρανών χωρίς ταπείνωση και μετάνοια, χωρίς να αναγνωρίζουν την πτώση τους;

Γι' αυτόν λοιπόν τον λόγο το μήνυμα της Εκκλησίας του Χριστού, απ' αρχής μέχρι σήμερα, είναι μήνυμα μετανοίας.

Αφετηρία της σωτηρίας είναι η μετάνοια, η οποία εμπεριέχει και την ταπείνωση!

Ο δρόμος της σωτηρίας διά της μετανοίας και ταπεινώσεως μπορεί να φαίνεται τραχύς και δύσκολος, αλλά είναι γλυκός και εύκολος, γιατί τον έχει περπατήσει ο ίδιος ο Χριστός!

Ήρθε στην γη για να μας δείξει την οδό της σωτηρίας, να μας πιάσει από το χέρι και να πορευθεί μαζί μας αυτήν την οδό! Έδειξε τον τρόπο της ταπεινώσεως με την Γέννηση και την Βάπτισή Του.

Έκθαμβος έμεινε ο Ιωάννης βλέποντας τον Δημιουργό του να κλίνει την κεφαλή Του ζητώντας του να Τον βαπτίσει. «Πῶς χειροθετήσει ὁ δοῦλος τόν Δεσπότην;». Ο Χριστός όμως, αναμάρτητος ὢν, και μη έχοντας πραγματική ανάγκη του Βαπτίσματος, «εὐθέως ἀνέβη ἀπό τοῦ ὕδατος», φανερώνοντας την Θεότητά Του και μαρτυρούμενος από την φωνή του Θεού Πατέρα με την παρουσία του Αγίου Πνεύματος «ἐν εἴδει περιστερᾶς»!

Ω της αγάπης και συγκαταβάσεως του Θεού! Αξιώνει τον αμαρτωλό άνθρωπο να απολαύσει την θέα της Αγίας Τριάδος, την Θεότητα ὅλη, να γευθεί και να ακούσει αυτό που αιώνες έχει στερηθεί!

Ο Χριστός με την Βάπτισή Του χρησιμοποιεί το νερό για να το αγιάσει, καθιερώνοντας το μυστήριο του Βαπτίσματος μέσω του οποίου ξεπλένεται η αμαρτία ὅλης της ανθρωπότητας.

Με το νερό καθαρίζει το φθαρτό, που είναι η αμαρτία, και χαρίζει το ἀφθαρτο, που είναι η Σωτηρία!

Στον τυφλό του Ευαγγελίου ο Χριστός το νερό χρησιμοποίησε πάλι για να ξεπλύνει τα μάτια του από την λάσπη που έφτιαξε ο ίδιος, πιστοποιώντας την Θεότητά Του.

Με το νερό καθάρισε την βρωμιά και την ακαθαρσία της λάσπης, έδιωξε κάθε τι το φθαρτό και έμεινε το Φως!

Το νερό χρησιμοποιεί για να ξεπλύνει τα μάτια του ανθρώπου, ώστε να δει τον Θεό και Δημιουργό του,

να δει το βάθος της αμαρτίας όπου ο ίδιος έχει βυθιστεί,

να δει τον συνάνθρωπό του,

να δει την οδό της σωτηρίας του,

να δει το Φως του,

να δει τον Χριστό ως συνοδοιπόρο του!

Αυτά τα μάτια της ψυχής μας σήμερα όλοι τα έχουμε κλειστά! Οι μέριμνες και ο εγωισμός μας δεν αφήνουν να δούμε την αλήθεια.

Ο κόσμος που έχουμε δημιουργήσει κυριαρχείται από έχθρα, πολέμους, άγχος και εγωισμό! Κανείς δεν θέλει να βάλει αρχή ξεκινώντας από τον εαυτό του!

Πιστεύουμε ότι γνωρίζουμε τα πάντα και έχουμε εγκλωβιστεί στην αυθεντία του εαυτού μας! Ο εγωισμός μας έχει γίνει οδηγός ζωής, όχι όμως προς σωτηρία!

Τα σύννεφα του μίσους έχουν κυριεύσει όλη την ανθρωπότητα!

Η λάσπη της αμαρτίας έχει στεγνώσει πάνω μας, μας έχει ακινητοποιήσει και η συνήθεια της αμαρτίας δεν μας αφήνει να κάνουμε κάτι!

Η συνήθεια της αμαρτίας έχει γίνει δεύτερη φύση μας, κάτι ξένο δηλαδή ως προς την φύση του ανθρώπου.

Περιγράφοντας με τα πιο μελανά χρώματα την σημερινή κατάσταση και το αδιέξοδο όπου έχουμε περιέλθει, συνειδητοποιούμε ότι η πίστη μας και η εμπιστοσύνη στον Χριστό προβάλλει ως επιτακτική ανάγκη.

Είναι εύκολο να λέμε ότι πιστεύουμε στον Χριστό, αλλά πολύ δύσκολο να Τον πιστέψουμε.

Η παρουσία του Χριστού στην ζωή μας αλλάζει ριζικά όλον τον άνθρωπο. Εδώ φαίνεται πραγματικά η εμπιστοσύνη και η πίστη μας στον Χριστό· έχουμε αλλάξει πραγματικά, ή παραμένουμε ίδιοι;

Με το μυστήριο του Βαπτίσματος έχουμε όλοι αξιωθεί της Χάριτος του Θεού.

Στον καθένα προσωπικά έγκειται κατά πόσο θα δουλέψει επάνω στην δωρεά του Θεού, ώστε να πάθει την «καλήν αλλοίωση», να ανοίξουν οι πνευματικοί οφθαλμοί του και να δει το Φως το Αληθινό, τον Χριστό, που θα διαλύσει ταυτόχρονα όλα τα αδιέξοδα!

Αρκεί σκοπό στην ζωή σου να έχεις τον Χριστό, γιατί μόνο Αυτός ξέρει να σε οδηγήσει με σιγουριά στον Εαυτό Του!

Αυτός είναι η Αγάπη, η Οδός, το Φως!

Ο Καθηγούμενος της Ι. Μονής του Εσφιγμένου

Αρχ. Βαρθολομαίος

Και οι συν εμοί εν Χριστώ αδελφοί